

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان
برگردان از: سیلویا بیژنیان - Sylvia Bejanian
۰۱ اکتوبر ۲۰۱۸

لندن، پاریس و تل ابیب از سوی مسکو و واشنگتن تحریم خواهند شد؟

تهاجم در لاذقیه می تواند به طور کلی ورق های تقسیمات جهانی را تغییر دهد. آن هم به دو علت، که نخستین مورد آن برای مخاطبان غربی پوشیده خواهد ماند. نخستین علت، باعث مرگ ۱۵ سرباز روسی شد؛ اما علت دوم، نقش داشتن انگلستان، فرانسه و اسرائیل در این تهاجم بوده است. این بحران بالقوه، از شصت سال گذشته، خطرناک ترین می باشد. در این مورد باید دید، آیا پرزیدنت ترمپ، در میانه کارزار انتخابات قانون گذاری، می تواند از هم تایی روسی خود دفاع کند، تا ایالات متحده و روسیه به اتفاق قدرت های مستعمراتی را به مانند سال ۱۹۵۶ در بحران سوئز تحریم نمایند.

ولتر شبکه / دمشق (سوریه) / ۳۰ سپتمبر ۲۰۱۸

رئیس ستاد نیروی هوایی ارتش اسرائیل، جنرال آمیکام نورکین، در تاریخ ۲۰ ماه سپتمبر ۲۰۱۸ به سرعت خود را به مسکو رسانید، تا روایت خود را از حادثه لاذقیه بیان کند. پس از آن که اسناد او مطالعه شد و در برابر اسناد ضبط شده دیگر قرار گرفت، مشخص شد اسرائیل با مهارت تمام دروغ می گوید.

در ۱۷ ماه سپتمبر ۲۰۱۸، فرانسه، اسرائیل و انگلستان عملیات مشترکی در مناطق خاص سوریه انجام دادند. در طول نبردهائی کوتاه، هواپیمای شناسائی روسی از سوی

حملات هوایی کشور دوست ، منهدم گردید . با مطالعه نوار های ضبط شده، مشخص شد هواپیمای اف ۱۶ - اسرائیل در پشت هواپیمای الیوشین ای ال ۲۰ - پنهان شده بود تا پدافند ضد هوایی سوریه دچار خطای محاسباتی گردد .
انهدام هواپیمای نظامی روسی از سوی اسرائیل به هنگام عملیات مشترک انگلیس - فرانسه - اسرائیل، در تمام دبیرخانه های جهان بهت و شگفتی پدید آورد . خط قرمز بحران سوریه در این هفت سال، به طوری بوده ، تا طرف های درگیر هرگز نیروهای متعلق به روسیه، ایالات متحده و اسرائیل را به خطر نیندازند .
هر چند در این حادثه ، امکان برآورد صحیح وجود ندارد . اما شواهد از این قرار اند :

❖ هواپیمای جنگی تورپیدوی بریتانیا، از قبرس به مقصد عراق به پرواز در آمد . در این پرواز ، به حریم هوایی سوریه تجاوز نمود تا بتواند تصویری از تجهیزات دفاعی سوریه به دست آورد، تا امکان حملات ائتلاف میسر شود.
❖ کمتر از یک ساعت بعد، چهار هواپیمای اف ۱۶ - اسرائیل و ناو فرانسوی اوورنی ، به مراکزی در سوریه، واقع در منطقه لاذقیه حمله کردند . دافع هوای سوریه کشورش را با دستگاه راکتی اس ۲۰۰ - در برابر راکت های فرانسوی و اسرائیلی حمایت کرد .

❖ به هنگام نبرد ، هواپیمای اف- ۱۶ ایلوشین ای ال ۲۰ - روسی که مأموریت مراقبت از منطقه را به عهده داشت و در حال شناسایی دستگاه های خمپاره انداز عناصر جهادی بود به صورت سپر در آمد . دستگاه دفاعی سوریه با رد یابی سوخت هواپیمای اسرائیلی آن را هدف قرار داد و به لحاظ تئوریک می توانست به اشتباه به سوی هواپیمای روسی شلیک کند .

این موضوع از هیچ منطقی تابعیت نمی کند، زیرا راکت های اس ۲۰۰ - از سیستم شناسایی اهداف دوست و دشمن برخوردار می باشند، وزیر دفاع روسیه بر این موضوع تأکید داشت، سپس آن را رد کرد . با این وجود هواپیمای ایلوشین منهدم شد، اما عامل و نوع عمل به طور قاطعانه ای مشخص نشد .
کم لطفی و بی مسؤولیتی رهبران بریتانیایی و فرانسوی، باعث شد تا آنها تمامی اطلاعات مربوط به مسؤولیت خود در این عملیات را از بین ببرند. لندن هیچ گزارشی تقدیم نکرد و پاریس به طور کلی منکر آن شد. رسانه بی بی سی ، فرانس - تلویزیون هرگز جرأت پیش کشیدن این موضوع را نداشتند. برای این دو کشور، در این برهه از زمان، واقعیت سیاست خارجی از موضوع جریانات دموکراتیک به طور کلی حذف شد.

تفسیر بلافاصله حوادث

در حادثه انهدام هواپیمای روسی و کشته شدن ۱۵ تن از سرنشینان آن، برای ما هنوز روشن نیست، که آیا مسؤولیت آن به گردن خلبان اسرائیلی، ارتش اسرائیل و یا ائتلافی که دستور حمله را صادر کرده، خواهد افتاد.
در پاسخ به این سوال، امکان وجود درگیری میان چهار قدرت ائومی وجود دارد. بنا بر این، وضعیت حاضر بسیار وخیم است و از سال ۱۹۹۱، از هنگام تشکیل فدراسیون روسیه، سابقه نداشته است .
خصوصت بریتانیا - فرانسه - اسرائیل ، پاسخ این سه، نسبت به پیمان روس- ترکیه ، که در سوشی طی چند ساعت پیش از این حادثه اتفاق افتاد، می باشد . همچنین به دنبال عدم مباران ایالات متحده در ابتدای ماه سپتمبر تحت پرچم دروغین بوده است و فرستادن نمایندگان ایالات متحده در جهان عرب برای نقش بر آب کردن طرح های بریتانیا و فرانسه بوده است [۱].

توافقات سوشی با فشار های روسیه ، توسط ترکیه امضاء گردید . رئیس جمهور ترکیه، رجب طیب اردوخان، حاضر نشده بود تا تفهیم نامه را در تهران، برای خروج عناصر جهادی و ترکی از ادلب امضاء نماید و در این راستا پرزیدنت

ولادیمیر پوتین با لحن محکمی به او پاسخ داده بود. او بار دیگر تمامیت ارضی سوریه را پیش کشید [۲] و از طرف دیگر، برای اولین بار، حضور نظامیان ترکی را در سوریه، به لحاظ قوانین بین المللی، غیر قانونی خواند. اردوخان که از این موضوع نگران بود، ده روز بعد دعوت روسیه را برای سفر به این کشور پذیرفت.

پیمان سوشی، فاصله ای بین ترکیه و سازمان ناتو ایجاد کرده و با قرار داد های سوختی روسیه، انقره مجبور است تا بخشی از سرزمین هائی را که به اشغال درآورده ترک کند، آنهم به بهانه حمایت از عناصر با اصطلاح "شورش" که در منطقه ادلب قرار دارند [۳]. علاوه بر این ترکیه تنها یک ماه فرصت دارد تا بتواند سلاح های سنگین دوستان القاعده ئی و داعشی خود را از مناطق غیر نظامی ضبط کند [۴].

به طور مسلم این توافق از سوی لندن، پاریس و تل ابیب، غیر قابل پذیرفتن می باشد:

چرا که پایان دوران عناصر جهادی را رقم می زند، در حالی که از دهه ها پیش لندن به کادر بندی و سازماندهی آنها اقدام کرده [۵]

پایان رؤیای حکومت فرانسه بر سوریه و به وجود آوردن مستعمره جدید فرانسوی با نام ساختگی کردستان (زیرا کردستان، در کنفرانس سور در سال ۱۹۲۰ در ترکیه فعلی واقع شده و نه ایران و عراق و سوریه) [۶].
پایان حاکمیت اسرائیل در منطقه و قرار گرفتن آن در برابر کشور سوریه امر ثابت و پابرجائی است که تحت حمایت روسیه قرار دارد.

تفسیر حوادث در مدت زمان میانی

انتلاف نظامی بریتانیا- فرانسه و اسرائیل پس از بحران کانال سوئز در سال ۱۹۵۶ فعال نشده بود. در آن دوران آنتونی ایدن، گی موله و داوید بن گوریان به طور هم زمان نیروهای خود را برای سرکوب و تحقیر ملی گرایان عرب و به خصوص جمال عبدالناصر گرد هم آورده بودند، تا مستعمرات امپراتوری های انگلیس و فرانسوی خود را احیاء کنند (تحت نام عملیات: موسکوتر).

با حمله اخیر، تأکیدی بر این موضوع بوده: حسن نصرالله، دبیر کل حزب الله، تأیید کرد، که هیچ هدفی نشانه گیری شده، نزدیک و دورتر از مواضع ایران و حزب الله نبوده است. این عمل بریتانیا- فرانسه و اسرائیل، هیچ رابطه ای با مبارزه بین المللی علیه عناصر جهادی و به خصوص داعش نداشته است. همچنین انگیزه آن براندازی جمهوری عرب سوری و یا رئیس جمهور آن بشار الاسد نبوده است. هدف اصلی، کشتن دانشمندان علوم نظامی و به خصوص متخصصین راکت و انستیتوهای صنایع فنی لاذقیه بوده است.

بناء، این عمل، در ادامه کشتارهای سیاسی اسرائیل از بیست سال پیش، علیه دانشمندان عراقی، ایرانی و از این پس سوری بوده است. یکی از پایه های سیاست های استعمارگران: ایجاد موانع رشد و تحصیل ملت های تحت سلطه می باشد، تا آنها به معیارهای هم سطح استعمارگران نرسند. در گذشته، کشورهای غربی اجازه نمی دادند تا بردگان از دانش خواندن و نوشتن برخوردار باشند. امروزه، دانشمندان آنها را از میان برمی دارند. این سیاست، توسط بمباران بریتانیا - فرانسه و ایالات متحده در تاریخ ۱۴ ماه اپریل ۲۰۱۸، تکرار شد و هدف آن از بین بردن مرکز تحقیقات علمی بارزه بوده است [۷]، همچنین لغو قرار داد ۵+۱ با ایران، که باعث گردید این کشور کلیه دانشگاه های علوم فزیک اتمی خود را ببندد (۸ ماه مه ۲۰۱۸).

کشورهای غربی مسؤلیت ها را بین خود تقسیم کرده اند: عناصر جهادی تاریخ و گذشته را از بین می برند و کشورهای غربی آینده را.

تفسیر حوادث در بلند مدت

پس از آن که در تاریخ ۱۳ ماه سپتامبر ۲۰۱۵، قشون نظامی روسیه در سوریه مستقر شدند، تا کشور سوریه را در برابر تروریست ها حمایت کنند، متحدین ایالات متحده متوجه شدند که نقشه امریکا نمی تواند عملی شود، چرا که خطر جنگ جهانی را پیش می کشد. با روی کار آمدن دونالد ترامپ در کاخ سفید، ایالات متحده اهداف جنگی خود را مورد سؤال قرار داد، همچنین از اهداف "دوستداران سوریه" دور شد، و به ستراتیژهای تاریخی خود تکیه ورزید [۸].

تحت همین منطبق بود، که ایالات متحده در مورد متحدان خود تجدید نظر نمود و بحران کانال سوئز به وجود آمد. و تحت همین منطبق، کشور آلمان از ایالات متحده فاصله گرفت.

در اوایل جنگ جهانی اول، کشورهای امپراتوری انگلیس، فرانسه و روسیه تصمیم داشتند تا جهان را پس از پیروزی در جنگ بین خود تقسیم کنند. این طرح توسط مارک سایک، جورج پیکو و سرگئی سزانوو صورت گرفت. به هنگام جنگ جهانی اول، حکومت تزار روسیه توسط بلشویک ها سرنگون شد، به صورتی که بخش های مورد نظر روسیه دیگر متولی نداشت. در واقع، در پایان جنگ جهانی، تنها طرح مربوط به خاور میانه تحت نام سایک پیکو، به اجراء درآمد.

بازگشت روسیه در این بازی بین المللی، تقسیمات بریتانیا و فرانسه را در خاور میانه تحت شعاع قرار داد. با انهدام هواپیمای ایلوشین آی ال ۲۰- در عملیات هم زمان بریتانیا - فرانسه و اسرائیل، این درگیری به طور اتفاقی و یا عمدی آغاز شد.

چگونه باید عکس العمل نشان داد

بهت و شگفت زدگی جامعه بین الملل در برابر زنده شدن درگیری های کهن صد ساله را با پیام های تویتری و سکوت کاخ سفید، می توان ارزیابی نمود.

در زمان بحران سوئز، نظامیان اسرائیلی، دو برابر نظامیان بریتانیا و فرانسه بودند و تمام نیروهای ائتلاف، حدود دویست و پنجاه تن. این عملیات در مقایسه با عملیات لاذقیه، بسیار گسترده تر بوده است. با این وجود، هر دو مورد، پاسخی به یک منطق دیپلماتیک داشت و قادر بود تحولی یک سان به وجود آورد.

در بحران سوئز، که اواسط جنگ سرد به وقوع پیوست، اتحاد جماهیر شوروی، انگلستان، فرانسه و اسرائیل را در صورت عدم ترک مصر، تهدید به بمباران اتمی نمود. سازمان ناتو، ابتداء به حمایت از اروپا پرداخت و مسکو را در صورت عدم تجدید نظر در تهدیدات خود، به آغاز جنگ جهانی محکوم کرد. به هنگام جنگ سرد، ایالات متحده، به طور موقت از اتحاد جماهیر شوروی، برای توقف بلندپروازی های جنون آمیز اروپا، حمایت نمود.

برای واشنگتن، سهل انگاری در برابر اروپا، برابر بود با انداختن کل کشورهای عرب در دامن شوروی. در عین حال، پذیرفتن مداخلات فرانسه و بریتانیا در زمانی که ایالات متحده سرکوب انقلاب مجارستان را به واسطه پیمان صلح ورشو محکوم می کرد قابل پذیرفتن نبوده است.

پرزیدنت د. آیزنهاور و معاون او ریچارد نیکسون، علیه لیور استرلینگ اعلام جنگ نمودند و نیروهای بحری و هوایی خود را برای مقابله با نیروهای بریتانیا، فرانسه و اسرائیل به منطقه فرستادند و از بهره برداری سلاح های فرانسوی که توسط کمک های مالی ایالات متحده ساخته شده بود، جلوگیری نمودند.

صلح بین الملل به واسطه شخصیت های ثالثی، مانند دبیر کل ملل متحد - داگ همارسکیولد (که سه سال بعد به قتل رسید و جایزه صلح نوبل را پس از مرگ از آن خود کرد) ، وزیر امور خارجه کانادا - لستر ب. پیرسون (او نیز جایزه صلح نوبل را دریافت نمود) و رهبر جنبش عدم تعهد و نخست وزیر هند - جواهر لعل نهرو . تضمین می شد .

بحران سوئز به طور عمیقی حیات سیاسی بین الملل و ملی - انگلستان و فرانسه و اسرائیل را باز سازی نمود .

♦ دوزدن وتو های اروپای غربی در شورای امنیت و جلسه عمومی ملل متحد، باعث عقب نشینی کشورهای سلطه گر گردید و برای نخستین بار نیروی میانجی گر ملل متحد را به وجود آورد .

♦ در انگلستان، مجلس عوام درخواست پایان دادن به سیاست مستعمراتی، به نفع منافع اقتصادی لندن از طریق اتحادیه کشورهای مشترک المنافع را پیش کشید .

♦ در فرانسه ، کمونیستها، گولیست ها و پوژادیست ها (که شامل ژان ماری لو پن بوده است) در برابر سیاست های مرکز گرایان و سوسیالیست ها متعهد شدند؛ وضعیتی که تا به امروز اتفاق نیفتاده است. شش سال پس از آن، پرزیدنت دوگل ، تصور کرد با اعطای استقلال به الجزایر، به همکاری نظامی با اسرائیل مستعمره گر پایان خواهد داد و سیاست دوستی و همکاری را با ملت های عرب - که مرام همیشگی فرانسه بوده (جز در دوران مستعمراتی) [۹] احیاء خواهد کرد .

موضع گیری کشورهای غربی در ارتباط با حملات لاذقیه بسیار پیچیده است، چرا که تعهد سال ۲۰۱۵ را با روسیه نقض می کند و اسرائیلی ها تنها بعد از آغاز عملیات خود مسکو را مطلع ساختند، حدود یک دقیقه قبل از شروع حملات و جزئیات حمله را هرگز عنوان نکردند. علاوه بر این، در ارتباط با اهداف مورد نظر خود دروغ پردازی نمودند و مناطقی که بسیار دورتر از محل اصلی بوده ، گزارش دادند. پنتاگون نیز اظهار داشت، هرگز از این عملیات اطلاعی نداشته. در حالی که تعهد عدم تعرض به یکدیگر میان اسرائیل و روسیه در سوریه وجود دارد، با این وجود، اسرائیل تنها پایگاه نظامی ایالات متحده در خاور میانه می باشد و همراه ایتالیا، انبارهای اصلی مهمات ایالات متحده را دارد . چنانچه اسرائیل بخواهد پنتاگون را از عملیات خود مطلع نسازد، نمی تواند از حمایت این کشور برخوردار باشد و در نتیجه، تعهد عدم تعرض متقابل ، می تواند توسط روسیه باز نگری شود.

پاسخ روسیه بسته به موضع گیری کاخ سفید دارد، که تا کنون برای ما پوشیده مانده. این پاسخ باید به صورت اراده ای برای کاستن تنش ها عمل کند و در صورت ممکن، حالت بازدارندگی خود را حفظ کند: به صورت تنبیه مقصرین، که کاخ کرملین آنها را تعیین خواهد کرد . لزومی نخواهد داشت تا روسیه موضع خود را علنی سازد، به شرط آن که کلیه صدر اعظم های کشورها از این تصمیمات مطلع بمانند .

پاسخ روسیه

روسیه در ارتباط با انهدام هواپیمای نظامی خود می توانست چند انتخاب داشته باشد: مقصر دانستن خلبان اسرائیلی و یا ارتش اسرائیل و یا سه دولتی که در این امر نقش داشتند (انگلستان، فرانسه و اسرائیل) . وزیر دفاع روسیه، سرگئی شایگو، با هم تایی اسرائیلی خود آویگدور لیبرمن، طی تماسی تلفونی گفت: اسرائیل مسؤول این حادثه است و کشور روسیه می تواند در برابر آن اقدام متقابل نماید. کمی بعد از آن پرزیدنت پوتین اعلام کرد: "این حوادث دلخراش است ، چرا که هواپیمای ما از طرف سلاح های اسرائیلی مورد هدف قرار نگرفته" . او قصد داشت حادثه انهدام هواپیمای سوخوی ۲۴ - ام روسی را که با اراده نیروی هوایی ترکیه در ماه نومبر ۲۰۱۵ صورت گرفت ، از این حادثه جدا کند .

دبیر سفارت خانه اسرائیل در مسکو، کرن کوهن گات، به وزارت امور خارجه روسیه احضار شد و بنیامین ناتانیاهو به طور عکس العمل غیر ارادی، قصد داشت مسؤلیت این حادثه را به گردن ایران بیندازد. همین امر باعث شد تا رئیس ستاد ارتش هوایی اسرائیل، امیکام نورکین، به سرعت خود را به مسکو برساند. او گفته های وزیر دفاع روسیه را تأیید نمود و اظهار داشت که اسرائیل بیگناه است و تمام تقصیر ها ناشی از مسامحه در اعمال سوریه می باشد.

پرزیدنت دونالد ترمپ نیز، که بزرگترین سنایسگر سیاست خارجی ریچارد نیکسون می باشد، از این فرصت با کمک بریتانیا، فرانسه و اسرائیل، خواست تا به عملیات دولت پنهان ایالات متحده پایان دهد. در عین حال، او در میانه کارزار انتخابات قانونگذاری، نمی تواند نشان دهد که از رقیب خود روسیه برای سرکوب متحدان خود حمایت می کند. از این رو به دنبال راه حلی گشت تا به افکار عمومی داخلی کشورش، این تغییر موضع را نشان دهد. در این چشم انداز، او به هنگام مصاحبه با تلویزیون هیل، تعهد ایالات متحده را برای گسترش مرزهای خاور میانه که توسط جورج بوش پسر پس از حادثه ۱۱ سپتمبر سال ۲۰۰۱ صورت گرفت را، به شدت محکوم نمود.

در ۲۳ ماه سپتمبر، سخنگوی وزیر دفاع روسیه - ژنرال ایگور کوناشنکوو، سنتز اطلاعات روسیه و اطلاعات مخایره شده توسط سوریه و اسرائیل را ارائه داد.

- ❖ او اسرائیل را به زیر پای نهادن ارادی پیمان عدم تعرض متقابل که در سال ۲۰۱۵ نوشته شده بود، متهم ساخت، زیرا روسیه را از حملات احتمالی خود مطلع نساخته بود و این کشور را هدف قرار داده بود. همچنین اسرائیل را در به خطر انداختن پروازهای مسافربری منطقه مدیترانه - و در انهدام ایلوشین ای-۲۰ - متهم نمود.
- ❖ همچنین از عدم پشتیبانی اسرائیل از سربازان روسی به هنگام پرواز هواپیما، را محکوم نمود.
- ❖ جنرال امیکام نورکین را به خاطر بیانات دروغ او، از این که گفته بود جت های اسرائیلی زمانی که هواپیمای روسی سقوط کرد، در اسرائیل بودند، محکوم نمود.
- ❖ همچنین از این که ارتش سوریه غیر حرفه ئی عمل می کند به شدت انتقاد کرد.

اما در عین حال، به طور علنی انگلستان و فرانسه - را که متقابلاً با اسرائیل در این عملیات شراکت داشتند، محکوم نمود.

تا زمانی که کاخ سفید، در پی روایت مورد پسند مخاطبان خود می گردد، روسیه می تواند حریم هوایی، بحری و زمینی سوریه را با اجازه دمشق، مسدود نماید. لندن و پاریس باید به تهدیدات خود (تحت مقابله دروغین با سلاح های کیمیائی) برای بمباران سوریه پایان دهند و نیروهای ویژه خود را از این کشور خارج نمایند. عملیاتی که برای کلیه طرف های درگیر صادق است، به جز ایالات متحده و در ادلب برای ترکیه.

مراجعات:

- [۱] « [Qui veut relancer la guerre en Syrie ?](#) », par Thierry Meyssan, (Syrie) *Al-Watan*, Réseau Voltaire, ۴ septembre 2018.
- [۲] « [Déclaration de l'Iran, de la Russie et de la Turquie sur la Syrie](#) », Horizons et débats, (Suisse) *Réseau Voltaire*, ۷ septembre 2018.
- [۳] « [La bataille d'Idleb est repoussée](#) », *Réseau Voltaire*, ۱۸ septembre 2018.
- [۴] « [Mémorandum de stabilisation de la situation dans la zone de désescalade d'Idleb](#) », *Réseau Voltaire*, ۱۷ septembre 2018.

Thierry ,[Sous nos yeux. Du 11-Septembre à Donald Trump](#) Voir la seconde partie de [۵]
Meysan, Demi-Lune, 2017

[۶] “پروژه های کردستان” بوسیله ی تی یری میسان, ترجمه آمادور نویدی, شبکه ولتر, ۲۱ سپتامبر ۲۰۱۶,
[...www.voltairenet.org/article1](http://www.voltairenet.org/article1)

[۷] « [Le fiasco du bombardement de la Syrie](#) » ,par Thierry Meysan ,Réseau Voltaire ,۲۴
.avril 2018

[۸] “خروج از جنگ علیه سوریه” بوسیله ی تی یری میسان, ترجمه Sylvia Bejanian , شبکه ولتر, ۱۵ سپتامبر
۲۰۱۸, [...www.voltairenet.org/article2](http://www.voltairenet.org/article2)

[۹] « [Conférence de presse de Charles De Gaulle, extrait relatif à Israël](#) » ,Réseau Voltaire ,
novembre 1967 ۲۷